

όθωμανικής αυτοκρατορίας στη συγκεκριμένη περίοδο, μέ πηγές κείμενα διαφόρων ταξιδιωτών της Δύσεως που επισκέφθηκαν την Τουρκία στο διάστημα αυτό, και νά αποδειχθεί ή αξιοπιστία τών πηγών ως μνημείων γιά τήν Ιστορική επιστήμη καί ή χρησιμότητά τους γιά τόν μελετητή τής οικονομικής Ιστορίας. 'Η δασταύρωση τών πληροφοριών που παρέχουν τά κείμενα αυτά μέ τά σχετικά στοιχεία άρχαικών ή άλλων πηγών επιβεβαιώνουν τήν αξιοπιστία τους. 'Επί πλέον φέρουν στό φώς νέα στοιχεία, σχετικά μέ τήν εμφάνιση καί χρονολόγηση θεσμών, γιά τούς όποιους τό άρχαιακό υλικό δίνει μεταγενέστερη χρονολογία, καί παρέχουν στοιχεία τά όποία έρχονται σέ αντίθεση μέ τίς γνώμες σύγχρονων διακεκριμένων μελετητών τής τουρκικής Ιστορίας επάνω σέ όρισμένα θέματα, π.χ. τής εκμισθώσεως τής εκμεταλλεύσεως τών όρυχείων σέ Ιδιώτες ήδη από τό 16ο αιώνα. Τέλος, δίνουν εικόνα τής πραγματικής καταστάσεως που επικρατεί στή χώρα μέ τήν παροχή πληροφοριών γιά τήν καθημερινή ζωή, που δέν είναι δυνατό νά βρεθούν σέ άλλες πηγές, καί πληροφοριών γιά τήν τήρηση καί εφαρμογή ή μη τών νόμων, βασικά από τούς διάφορους εκπροσώπους τών άρχων, καί τίς επιπτώσεις που έχει αύτή στήν οικονομική κατάσταση τών υπηκόων του σουλτάνου.

Φώτιος 'Αρ. Δημητρακόπουλος (Τομέας Νεοελληνικής Φιλολογίας),
'Αρσένιος 'Ελασσόνος (1550-1626). Βίος καί έργο. Συμβολή στή
μελέτη τών μεταβυζαντινών λογίων τής 'Ανατολής.

Ο 'Αρσένιος 'Ελασσόνος ανήκει στους μεταβυζαντινούς λογίους - Ιερωμένους που έζησαν καί έδρασαν αποκλειστικά στήν 'Ανατολή. 'Από τό 1598 παρέμεινε καί έζησε στή Μόσχα, εύνοούμενος τών τσάρων τής Ρωσίας καί ούσιαστικά «μεσάζων» ύπέρ τών συμπατριωτών του καί τών 'Ελλήνων που γιά διάφορους σκοπούς έφθαναν στή Μόσχα.

Πρωτόγινε γνωστός στήν επιστήμη τό 1749, όταν εκδόθηκε τό ποιήμα του «Κόποι καί διατριβή», όπου περιέγραψε τήν ίδρυση του πατριαρχείου Μόσχας (1589). Οι γνώσεις μας συμπληρώθηκαν τό 1899, όταν ό Α. Dmitrievskij δημοσίευσε τά «'Απομνημονεύματα» του 'Αρσενίου, κείμενο που ανακάλυψε στό χρο Σουμελά 85.

Νέες ειδήσεις προστέθηκαν έκτοτε, οι όποιες παρουσιάζονται στή διατριβή μαζί μέ όσες ειδήσεις απέδωσε ή έρευνα του συγγραφέα στίς μοναστηριακές βιβλιοθήκες τών Μετεώρων, του Δουσίκου, στήν 'Εθνική Βιβλιοθήκη 'Αθηνών καί στή Βιβλιοθήκη του Βρετανικού Μουσείου. 'Ετσι επιχειρείται ή ολοκληρωμένη εξέταση του Βίου καί του έργου του 'Αρσενίου, εξέταση που ενδιαφέρει καί γιά τίς πληροφορίες που παρέχει γιά τήν κατάσταση τής παιδείας στόν έλλαδικό χώρο στό 8' μισό του 16ου αι., τήν ελληνική παροικία του 'Αθώφ στό ίδια χρόνια, τίς ελληνορωσικές πολιτισμικές σχέσεις γύρω στό 1600, καί τή διαμόρφωση καί εξέλιξη του γραμματειακού είδους τών 'Απομνημονευμάτων καί τής ποίησης μέ Ιστορικά θέματα. Στο Μέρος Γ' τής διατριβής εκδίδονται κείμενα του 'Αρσενίου καί σχετικά μέ τόν 'Αρσένιο.

Μαρία Θ. 'Αναστασοπούλου (Τμήμα 'Αγγλικών Σπουδών), Self-Reflexivity in Barth's and Beckett's Fiction (=Αυτοκατοπτρισμός στό έργο του Barth καί του Beckett).

* Πανεπιστήμιο τής Πολιτείας τής Νέας 'Υόρκης

Έχοντας ύπόψη τήν έμφαση που έδωσαν οι φιλόσοφοι μετά τόν Καρτέσιο στήν ανθρώπινη συνείδηση καί οι φιλόσοφοι - γλωσσολόγοι μετά τόν Νίτσε στή γλώσσα ως έρμηνευτές τής πραγματικότητας, ή έργασία αύτή, εξέτάζει τήν επίδραση τών θεωριών αύτών πάνω στό μεταπολεμικό μυθιστόρημα. Παρατηρεί τήν άλλαγή του ρόλου του μυθιστορήματος από ένα κατ' έξοχήν μιμητικό γένος που άντικατοπτρίζει μιά κοινωνική